Ədəbiyyat qəzeti

5 dekabr 2020-ci il 21

Rüstəm BEHRUDİ

TƏKBAŞINA ADAM

KAMAL ABDULLAYA

"Unutmağa kimsə yox"deyən adam
yalnız deyil,təkbaşınadır
Təkbaşına olmaq yalnızlıq deyil.
Yalnızlıq tək başına ola bilməyən
adamın həmdərd axtarmaq çabası,
anlaşılmamaq iztirabıdır.

Nə qədər ki, vaxt var.
Görəcəksən, aydınlanır
bütün qaranlıqlar.
Onda gözlərini ay işığı ilə yu,
Saçlarını rüzgarla dara;
Sonra aç pəncərəni,
aç ayrılıqlara...

Görəcəksən - nə qorxu,
nə yalan var.
Gözlərini qapa, və düşün -
Əbədiyyət yoxdu...

Ondan qoparılmış
bir yarpaq,
bir ləçək,
bir an var.
Yum gözlərini
və bax;
Görəcəksən - nə qədər gözəldi
Sükutu pozulmadan
sözə daşımaq.
Və görəcəksən nə qədər gözəldi
gülləni qan axmadan
çıxarmaq yaradan.
Təkbaşınasan, təkbaşına...
Yum gözlərini,
aç pəncərəni;
aç və sorma nə isə.
Görəcəksən sükut içindədi Kəbə,
Sükut içindədi Qüdsdə
"ağlayan divarlar".
Görəcəksən - yenə səhrada
təkbaşına yürüyür İsa.
Yum gözlərini, aç pəncərəni
sonra, nə isə...
Təkbaşınasan, təkbaşına...
Çoxdan ölüb aralıqdakı
Şeytan;
Qorxma! Sükutun səsini
yaşa.

Sükutun içində
günəşin,
ayın, ulduzların,
Rüzgarın və yağmurun
keyfini çıxar, nəşəsini
yaşa.
Təkbaşına olmaq
yalnızlıq deyil;
Təklik sükutun səsidi.
Yalnızlığı boş ver, -
Yalnızlıq təkbaşına
yaşaya bilməməyin
hüzuru, nəşəsidi.
Kim nə deyir, desin -
Ağacdan yarpaq gözəldi,
çiçəkdən ləçək
əbədiyyətdən an
Göy üzündən - boşluqdan da yer.
Anı yaşa, əbədiyyəti
boş ver.
Qoy hər şey anın olsun.
Allaha ən kəsə yol sevgidi -
Sev, qoy o sənin Tövratın, İncilin
Quranın olsun.
Təkbaşına adam!
Yum gözlərini, aç pəncərəni
və bax;
Görəcəksən nə qədər gözəldi
Sükutu pozulmadan
sözə daşımaq.

Bakı 2016